"Beşinci Mezheb" Safsatası

Allâme Şeyh İmâm Abdullatîf b. Abdirrahmân b. Hasen b. Muhammed b. Abdilvahhâb rahimehumullah'a soruldu:
Soru: "Şeyh Muhammed b. Abdilvahhâb'ın getirdiği şey beşinci mezheptir ve ümmete bir aldatmadır" sözünü söyleyen kişi sünnî midir bid'atçı mıdır?
Cevap: Bu söz, onu söyleyen kişinin, Allah'ın dîni hususunda yaratılmışların en câhillerinden, İslâm'dan en uzak olanlarından, sapıklıkta en açık seçiklerinden biri olduğunu göstermektedir. Çünkü Şeyhulislâm Muhammed ibnu Abdilvahhâb rahimehullah insanları –başka bir şeye değil- sadece bir ve tek olarak ve ortaksız bir şekilde Allah'a ibâdet etmeye; O'na hiçbir şeyi ortak koşmamaya çağırmıştır. Hiçbir Müslüman da bunun, Allah'ın rasûlleri kendisiyle gönderdiği, kitapları kendisi için indirdiği dîni olduğunda şüphe etmez. Bu hususu ilerde açıklayacağız inşâallah.
"Beşinci Mezhep" sözü, bu kişinin cehâletini, ne ilmi ne de ulemâyı tanımadığını ortaya koymaktadır. Çünkü Şeyhulislâm'ın davet ettiği şeye "mezhep" denilmez. Ona ancak dîn ve millet denilebilir. Çünkü tevhîd, Allah'ın dîni ve halîli İbrâhîm'in milletidir; bütün nebî ve rasûllerin dînidir. O, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in kendisiyle gönderildiği, selefiyle halefiyle ümmetin bütün âlimlerinin üzerinde icmâ ettiği İslâm'dır. Ona müşrik olandan başkası muhâlefet etmez. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurur: "O hâlde dîni/ibâdeti O'na hâlis kılarak yalnız Allah'a ibâdet et! İyi bilin ki hâlis dîn/ibâdet yalnız Allah'ındır." (Zümer, 2-3) Yine şöyle buyurur: "Onlara, dîni/ibâdeti Allah'a hâlis kılan hanîfler olarak yalnız O'na ibâdet etmekten, namazı ikâme etmekten, zekâtı vermekten başkası emrolunmamıştı. İşte dosdoğru dîn budur!" (Beyine, 5) Böylece Allah bu iki âyette ve bunlardan başka Kur'ân âyetlerinde, onu dîn olarak isimlendirmiş mezhep olarak isimlendirmemiştir.
Âlimlerin dillerinde dolaşan, "fülanın mezhebi" "fülan şu mezhebdedir" gibi sözlere gelince; bu ancak, delîllerin ulaşıp ulaşmaması ve delîllerin farklı fehmedilmesi dolayısıyla ahkâm hususundaki ihtilâflarından dolayıdır. Bu da dört imâma rahimehumullah has değildir, bilakis onlardan önce de sonra da ulemânın ahkâm konusunda mezhebleri çoktur. Sahâbe radıyallahu anhum arasında da hilâf olmuştur. Sıddık radıyallahu anh'ın kendisinde tek kaldığı mezhebi (görüşü) olmuştur, İbn Mes'ûd, İbn Abbâs ve sahâbeden diğerleri arasında da bu böyledir. Tâbi'în'den yedi fakîhin durumu da böyledir. Mesâilde birbirlerine muhâlefet etmişlerdir. Tâbi'în'den başkaları da böyledir. Onlardan sonra beldelerin imâmları; meselâ Şam ehlinin imâmı el-Evzâ'î, Mısır ehlinin imâmı el-Leys b. Sa'd, Irak ehlinin imâmı Sufyân ibnu Uyeyne ve Sevrî. Bütün bu imâmların, âlimlerin ihtilâfları ile ilgili tasnîf edilmiş kitaplarda ma'rûf -dört imâm gibi- mezhebleri vardır. Onlardan sonra da müctehid imâmlar gelmiş ve âlimlerin yanında bilinen pek çok mes'elede dört imâma muhâlefet etmişlerdir. Zâhir ehli gibi… Yine, ihtilâflı mes'elelere dâir yazılan kitaplarda, dört imâmı kasdettiklerinde "İttifak ettiler" ifâdesini, selef ve halef ulemâsının icmâsını kasdettiklerinde 'İcmâ ettiler' dediklerini görürsün.
Mezheb kelimesinin zikri, sahâbe ve onlara tâbi olan Ehl-i Sünnet'e has bir şey değildir. Çünkü Ehl-i Bid'atten bazıları da ahkâm hususunda kendilerine ait mezhebi kitaplarda yazmışlar ve imâmlarından rivâyetleri zikretmişlerdir. Zeydiyye gibi… Onların –Yemenlilerin kendisiyle fetvâ verdikleri- bilinen

kitapları vardır. Râfızî İmâmîlerin de –birçok mes'elede Ehl-i Sünnet'e muhâlif olan- kendilerine ait müdevven mezhepleri vardır.
Maksat şu ki, bu câhilin 'Beşinci Mezheb' sözü -zamanımızdaki zeyğ ve cedel ehlinin hâlinde olduğu gibi- ma'nâsı olmayan bozuk bir sözdür.
Ne dediklerini bilmeden konuşup dururlar
Hadi ispat et denince de şaşırıp kalırlar
"Ümmete bir aldatmadır" sözüne gelince, bu sapkın câhil, yalan olan bu sözünü anlayışsızlığına ve İslâm dîninden yüz çevirişine borçludur. Çünkü o, İslâm'ı ayakta tutan, ona davet eden ve onunla amel eden kişiye düşmanlık etmektedir.
Akıl ve basîret sahipleri yanında ma'lûmdur ki, insanları Rablerini tevhîd etmeye ve O'na itaat etmeye çağıran kişi -aldatıcı değil- gerçek ma'nâda samimi, içten ve onlar için hayırhah bir kişidir.
Şirki ve bid'ati güzel gösteren, onlara davet eden, bâtıl yol ve yöntemlerle hak ehli ile mücâdele eden, Allah'ın isimlerinde ve sıfatlarında ilhada sapan ise, işte zâlim olan ve Allah'ın kullarını aldatan odur. Çünkü o insanları sapıklığa davet etmektedir.
Tahammül edilemeyecek belâdan, helâke kadar götüren sıkıntıdan, kötü kazâdan, düşman sevindiren her hâlden Allah'a sığınırız.

Uyûnu'r-Resâil ve'l-Ecvibetu ale'l-Mesâil (2/641)
Mektebetu'r-Rüşd Baskısı.